

Kirkon uutisia

FamilySearch Indexing: Kuka tahansa voi auttaa sukututkimuksessa milloin ja missä tahansa

Eric Eames, kirkon lehdet

Tutkiessaan digitalisoituja väestölaskentarekistereitä ja kirkonkirjoja FamilySearchin hakemistotyöhön osallistuvat jäsenet saavat muistutuksen siitä, että jokaisella hiiren napsautuksella joku ihminen on lähempänä löytymistä ja lähempänä temppeletoimitusten saamista.

Henry Burkhardt, joka on tekevässä hakemistoa Brandenburgin seurakuntien kirkonkirjoista Potsdamin valtionarkistosta Saksassa, on monien muiden tavoin kokenut tämän tunteen.

Ajatus FamilySearchin vapaaehtoisten hakemistoprojekteista leviää kautta maailman Latinalaisesta Amerikasta Aasiaan ja vanhoista nuoriin. Jäsenet, joilla on Internet-yhteys, hyödyntävät FamilySearchin käyttäjäystävällistä verkkosivustoa ja käyttävät aikaansa hakemistotyöhön oppituntien väliajoilla, työtauoilla tai television katselemisen asemesta.

Loganin 15. yliopistoseurakuntaan Loganin 5. yliopistovaarnassa Utahissa kuuluvan yliopisto-opiskelijan Austin Corryn kaltaisille ihmisille hakemistotyöstä on tullut hauska ja rentouttava kokemus.

”Olen löytänyt aikaa hakemistotyölle varttitunnin sieltä, tunnin täältä”, sanoi veli Corry, joka on vapaa-ajallaan kartuttanut hakemistoa yli 17 000 nimellä. ”Se ei ole

ollenkaan hankalaa vaan hieno tilaisuus tuoda Henki jokapäiväiseen elämään.”

Maailmanlaajuinen hakemistotyö sopii kiireiseen elämään

Yksi niistä syistä, joiden vuoksi jäsenet eri puolilla maailmaa pitävät FamilySearchin hakemisto-ohjelmasta, on se, että tietokoneohjelma on suunniteltu sopimaan kiireiseen elämäntapaan. Hakemistotyö, joka tunnettiin aiemmin nimien- tai tietojenpoimintana, oli ennen aikaa vievää, yksitoikkoista paperikopioiden läpikäymistä, ja yhden ainoan nimerän poiminta vei viikkoja.

Digitalisoinnin ja verkkotoiminnan ansiosta kunkin nimerän käsitteleminen vie nykyään noin puoli tuntia. Vapaaehtoiset saavat viikon aikaa käsitellä erän, ja he voivat tallettaa työnsä milloin tahansa ja jatkaa taas myöhemmin siitä, mihin edellisellä kerralla jäivät.

”Pidän hakemistotyössä erityisen paljon siitä, että sitä voi tehdä omalla ajallaan yksi erä kerrallaan”, sanoo Patricia Mollemans Saksasta. ”Se ei ole ylivoimaista; sen voi tehdä noin puolesta tunnissa. Käsittelem erän, lähetän sen, ja se on tehty. Minusta se sopii hienosti monille ihmisille, joilla ei olisi aikaa vanhaan tietojenpoimintamalliin.”

Digitalisoiduista aikakirjoista

VALOKUVA WELDEN ANDERSEN

Nykyään kuka tahansa, jolla on tietokone ja Internet-yhteys, voi auttaa sukututkimustyössä.

luodaan hakemistotyöllä tiedostoja, joiden avulla tiedot ovat haettavissa maksuttomasta sähköisestä tietokannasta osoitteessa FamilySearch.org. Yksittäisen henkilön etsimien nimien määrälle ei ole mitään ala- tai ylärajaa. Jokainen hakemistoon liitetty nimi auttaa ihmisiä löytämään esivanhempiaan.

FamilySearch-ohjelmistossa eri hakemistoprojekteja voi tehdä englannin, espanjan, hollannin, italian, ranskan ja saksan kielellä. Tšekin- ja venäjänkielisiä hakemistoprojekteja on tulossa. Vyöhykkeiden sukututkimusjohtajat rekrytoivat osaltaan vapaaehtoisia monissa maissa osallistumaan maailmanlaajuiseen hakemistotyöhön.

Jäsenet eri puolilla maailmaa käyttävät aikaansa hakemistotyöhön joka viikko.

”Kun aikakirjoja on nyt saatavilla useammassa maissa, useammat jäsenet haluavat innokkaasti olla mukana”, sanoo Francisco Javier Gómez, joka johtaa FamilySearchin tukipalveluja Etelä-Amerikan pohjoisella vyöhykkeellä. ”He ovat sitä mieltä, että tämä on yksi uusi todiste siitä, että kirkko on todellakin auttamassa koko maailmaa saamaan selville esivanhempansa.”

Hakemistotyö vahvistaa todistusta ja ykseyttä

Vuonna 2007 Utahissa Yhdysvalloissa olevan opiskelijavaarnan, Loganin 5. yliopistovaarnan, opiskelijat saavuttivat tavoitteensa viedä hakemistoon 100 000 nimeä ja jopa ylittivät sen 3 000:lla. He saavuttivat tuon kokonaismäärän vuoden 2008 kahden ensimmäisen kuukauden aikana ja ovat hyvää vauhtia rikkomassa uutta 200 000 nimen tavoitettaan.

Tuloksia ei voi kuitenkaan aina ilmaista määrällisesti. Siunauksia on tullut lisääntyneenä sakramenti-

kokouksiin osallistumisena ja vahvistuneina todistuksina. Elaine Mander, FamilySearch-edustaja West Midlandsissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, sanoi hakemistotyön tuoneen hänet lähemmäksi taivasta paremmin kuin mikään muu tapa palvella.

Loganin vaarnassa tehty työ on yhdistänyt seurakuntia. Yksilötasolla opiskelijat ovat kääntäneet katseensa

temppeliin oppien arvostamaan enemmän sen merkitystä sitoutumalla pitämään liittonsa ja elämään temppelein mittapuiden mukaan.

”Henki on läsnä”, sanoi Kay Baker, hakemistotyöstä vastaava vaarnan korkean neuvoston jäsen. ”Kun nuoret istuvat tietokoneen ääreen ja alkavat syöttää nimiä ja tehdä sukututkimustyötä, he huomaavat, että se on hauskaa ja innostavaa.”

Aktiivisuus on lisääntynyt myös vähemmän aktiivisten jäsenten keskuudessa piispojen annettua heille tehtäviä osallistua hakemistotyöhön.

”(Hakemistotyössä) he voivat palvella ja tuntea osallistuvansa, ja se on auttanut joitakuita heistä tulemaan taas aktiivisiksi ja korjaamaan sen, mikä oli väärää heidän elämässään”, sanoi Bruce M. Cook, äskettäin vapautettu opiskelijavaarnan johtaja.

Opiskelijat muuttamassa stereotypiaa

Vaikka sukututkimustyötä on yleensä pidetty vanhempien jäsenten

Uusi tekniikka herättää nuorten kiinnostuksen sukututkimukseen

FamilySearchin tiedotusjohtaja Paul Nauta sanoo, että kirkon omistama sukututkimuspalvelu on innoissaan nähdessään lisääntyvän määrän teini-ikäisiä ja korkeakouluopiskelijoita, jotka ovat motivoituneita tekemään hakemistotyötä tai etsimään omia esivanhempiaan. Hän toivoo myös, että jatkuvat lisäykset FamilySearchin Internet-sivustolle vetävät puoleensa lisää tekniikasta kiinnostuneita nuoria.

”Kun mahdollisuudet tehdä sukututkimusta tai vapaaehtoistyötä verkossa lisääntyvät, nuoret vaikuttavat luontaisesti valmiilta tulemaan mukaan”, veli Nauta sanoi.

Kuka tahansa sukututkimustyöstä kiinnostunut voi ryhtyä hakemistotyöhön vierailemalla Internet-sivustolla FamilySearch Indexing.org, napsauttamalla linkkiä ”Volunteer” ja noudattamalla yksityiskohtaisia lataamisohjeita. ■

alueena, opiskelijat kumoavat tuon stereotypian. Muutamat seurakunnan illanvietoista ja perheilloista vaarnassa ovat vaihtuneet ”hakemistojuhliksi”. Nimierien käsittelyn ohessa opiskelijat nauttivat tarjoilusta, seurustelevat keskenään tai pelaavat lentopalloa. Jotkin näistä illanvietoista ovat venyneet aamutunneille saakka oppilaiden lupautuessa osallistumaan eri aikaan illasta. Yksi

seurakunta aloitti hakemistomaratoin klo 18 ja päätti sen seuraavana aamuna kello 8.

”Oli hauskaa nähdä piispakunnan ja korkean neuvoston jäsenten pysyvän paikalla koko yön meidän opiskelijoiden kanssa [auttamassa meitä] saavuttamaan tavoitteemme”, sanoi vaarnan jäsen Belinda Olsen.

Hakemistotyö on motivoinut muutamia aloittamaan omien

sukujuurtensa etsimisen ja temppe- lityön tekemisen. Vuonna 2007 opiskelijat vaarnassa etsivät ja selvittivät temppe- litoimituksia varten noin 2 500 perhenimeä.

”Minusta on todella tärkeää, että kaikki jäsenet osallistuvat hakemistotyöhön ja sukututkimustyöhön”, sisar Olsen sanoi. ”Jos jätämme aina vastuun jollekulle toiselle, työ ei tule koskaan tehdyksi.” ■

Vesiprojektit antavat muutakin kuin vain vettä

Eric Eames, kirkon lehdet

Pora tunkeutui syvälle Afrikan autiomaan maaperään kyläläisten Makuenin alueella Keniassa odottaessa innokkaina lähetyillä. Monien muiden tavoin Alice Musili toivoi, että reiästä kumpuaisi elämää ylläpitävää vettä. Jos niin tapahtuisi, hänen ei enää tarvitsisi kävellä 30 kilometriä vedenhakuun tai joutua ottamaan juomavettä saastuneesta jokiuomasta.

Kun poraaminen lakkasi, 75 metriä syvään reikään laskettiin putki. Putkeen pumpattiin ilmaa irtonaisen maa-aineksen poistamiseksi, ja reiästä pulpahti vettä kuin lähteestä. Jotkut kyläläisistä hihkuivat riemusta. Jotkut tanssivat. Jotkut joutuivat tunteidensa valtaan ja itkivät.

”He olivat niin innoissaan ja kiittollisia”, sanoi vanhin Tom Pocock, Virginiasta Yhdysvalloista kotoisin oleva humanitaarinen lähetyssaarnaaja, joka palvelee Keniassa vaimonsa Ellien kanssa. ”Vesi merkitsee heille kaikkea.”

Kirkon puhdasvesihanke tuo kaukaisille Makuenin tapaisille

Kenialaiset Makuenin alueella juhlivat veden ryöpytessä uudesta porausreiästä.

syrjäseuduille käsikäyttöisiä kaivoja vähentämään vedestä aiheutuvia tautteja. Koska kyläläisten ei tarvitse käyttää niin paljon aikaa vedenhakuun, perheet voivat kaivojen ansiosta myös viettää enemmän aikaa yhdessä ja lapset käydä koulua säännöllisemmin.

Heinäkuussa 2008 läheisellä Mwingin alueella kirkko rakensi paikallisten asukkaiden avulla 30 kaivoa, joita käyttää 56 000 ihmistä. Samoihin aikoihin saatiin valmiiksi

20 kaivoa Masingaan, ja niitä käyttää 32 000 ihmistä. Maassa on käynnissä myös seitsemän muuta projektia.

Omistajuuden vaihtuminen

Kuten muissakin tärkeissä hyväntekeväisyshankkeissa, puhdasvesiprojekteihin sovelletaan omavaraisuuden ja vakauden periaatteita. Kirkon puhdasvesihankkeen johtaja Matthew Heaps sanoi, että koska yhteisöt ovat mukana projektin joka vaiheessa,

ihmisille syntyy kaivoon voimakkaampi omistajuuden tunne.

”Koko tavoitteemme on pitää vesijärjestelmä kunnossa kauan sen jälkeen kun me olemme poistuneet”, veli Heaps sanoi. ”Siksi teemme selväksi, että se on heidän, ja heidän tehtävänä on pitää se kunnossa. Lähetysaarnajat ja mukana olevat järjestöt tekevät kuukausikaupalla valmisteluja varmistaakseen, että paikallinen infrastruktuuri toimii, ennen kuin siirrämme vastuun heille.”

Ensivaiheissaan paikallinen asiantuntija päättää sen, minne kaivo on parasta porata. Kun paikka on valittu, maa-alueen omistajaa pyydetään lahjoittamaan se. Koska maanomistajat ovat olleet anteliaita ja sitoutuneet auttamaan yhteisöään, kirkon ei ole tarvinnut kertaakaan maksaa maankäytöstä.

Sen jälkeen kirkon humanitaariset palvelulähetysaarnajat ja mukana olevat järjestöt auttavat yhteisöä muodostamaan vesikomitean. Tämä komitea on vastuussa lukuisista asioista. Se esimerkiksi päättää huoltotöiden aika-aulun ja sen, kuinka ihmisiä veloitetaan heidän käyttämästään vedestä ja kuinka rahat kerätään järjestelmän ylläpitämiseksi.

”Jos päätöksiä tekevät yhteisön [jäsenet], kaivo pysyy kunnossa”, sanoo Patrick Reese, humanitaaristen palvelujen suunnittelu- ja hallintojohtaja. ”Jos päätökset tekee yhteisön puolesta joku insinööri, projekti epäonnistuu.”

Kirkko antaa vesikomitealle myös kaivon korjaukseen ja huoltoon tarvittavat työkalut ja kouluttaa yhteisöä hygieniasioissa, niin että he

kykenevät käyttämään vettä turvallisesti ja oikein.

Yhdessä työskenteleminen

Kun nämä yksityiskohdat järjestyvät, kaivaminen alkaa. Paikallisten urakoitsijoiden hoitaessa suurimman osan rakentamistyöstä, kuten poraamisen, yhteisön jäsenten odotetaan käyttävän työkalujaan muun muassa ojien kaivamiseen, putken siirtämiseen ja sementin sekoittamiseen.

Kongon demokraattisessa tasavallassa yli 400 ihmistä on kaivamassa 30 kilometrin pituista ojaa ja asettamassa paikoilleen putkia painoviomalla toimivan vesijärjestelmän rakentamiseksi. Nelivuotinen projekti hyödyttää arviolta 160 000 ihmistä, joten siitä tulee suurin puhtaan veden projekti, minkä kirkko on rahoittanut.

Hiljattain Keniaan tekemällään matkalla veli Heaps kertoi nähneensä jatkuvasti vapaaehtoisia lapioineen ja hakkuineen kaivamassa kovaa maata tai sekoittamassa sementtiä ja kiveä. Se oli yhteisön osoitus sitoutumisestaan projektiin.

”Ihmisillä täällä on suuri halu onnistua”, sanoi sisar Marilyn Barlow, Kongon demokraattisessa tasavallassa palveleva humanitaarinen palvelulähetysaarnaja, ”ja kun he saavat oikeaa tietoa ja työvälineet, he onnistuvat.”

Mitä hyötyä siitä on meille?

Koska Afrikassa on niin vähän kirkon jäseniä, puhtaan veden projektit

© 2008 INTELLECTUAL RESERVE, INC.; KAIKKI OIKEUDET PIDÄTÄÄN

Kongolaislapset auttavat Luputassa Kongon demokraattisessa tasavallassa putkien kantamisessa puhtaan veden projektissa työskenteleville.

ovat monissa afrikkalaisissa yhteisöissä ensimmäinen yhdysside kirkkoon, ja vanhin Farrell Barlow, humanitaarinen palvelulähetysaarnaja, sanoi, että projektit jättävät suotuisan vaikutelman ihmisiin.

”Joskus meiltä kysytään, mitä hyötyä siitä on meille”, vanhin Barlow sanoi. ”Vaikka [emme] tee käännytystyötä, me kerromme kyllä heille, että uskomme meidän kaikkien olevan taivaallisen Isän poikia ja tyttäriä ja että meidän tulee palvella ja auttaa toisiamme.”

Arviolta 23 projektin ollessa käynnissä vuonna 2008 puhtaan veden hanke koskettaa edelleen satojentuhansien ihmisten elämää. Vuonna 2002 alkaneiden projektien ansiosta yli neljä miljoonaa ihmistä 50 maassa saa käyttöönsä puhdasta vettä.

”On mitä suuremoinen kokemus nähdä ilo ihmisten kasvoilla, kun vesi virtaa kaivosta”, vanhin Barlow sanoi. ■

Jäsenet luottivat rukoukseen kohtalokkaassa pyörremyrskyssä

Uutisraportit 25. toukokuuta 2008 ennustivat, että puolentoista kilometrin levyinen pyörremyrsky, joka oli hävittänyt puolet Parkersburgin kaupungista Iowassa Yhdysvalloissa, suuntaisi pohjoiseen. Mutta kun Wes Godfrey videoi pyörremyrskyä kodistaan New Hartfordin itäpuolella Iowassa, alati laajeneva suppilo alkoi hitaasti täyttää hänen videokameransa ruudun.

Veli Godfrey hoputti yhdeksänellä kuukaudella raskaana olevan vaimonsa Erinin ja kaksi lastaan heidän pyörremyrskysuojaansa ja kokosi perheensä tiiviisti yhteen rukoilemaan. Kun veli Godfrey pyysi taivaallista Isää säästämään heidän henkensä ja heidän naapuriensa hengen, Henki kosketti hänen sydäntään ja hän tiesi heti kaksi asiaa: 1) he selviytyisivät, ja 2) pyörremyrsky osuisi heihin.

Rukouksen jälkeen lankesi aavemainen hiljaisuus. Muutamaa hetkeä myöhemmin sade ja tuuli räjähtivät vasten suojan teräsovea. Meteliä kesti vain muutaman sekunnin, ja sitten laskeutui hiljaisuus.

Jälkiseuraukset

Kun perhe päätti, että oli turvallista tulla ulos, heidän kotinsa oli hävinnyt.

”Olin järkyttynyt”, sisar Godfrey sanoi. ”Luulin, että talomme olisi vielä pystyssä, mutta samalla olin iloinen siitä, että olimme elossa. Tajusin, kuinka haurasta elämä on.”

Pyörretuulet, joiden arvioitiin

Wes ja Erin Godfrey asuivat tässä talossa ennen kuin se tuhoutui.

Godfreyt selvisivät hengissä pyörremyrskystä, joka tuhosi heidän talonsa.

olevan heikoimmillaan luokkaa 5 parannellulla Fujitan asteikolla¹, yltyivät rajuimmillaan 330 kilometriin tunnissa tuhoten täysin yli 240 asuin- ja liikera-kennusta ja surmaten kuusi ihmistä Parkersburgissa. New Hartfordissa pyörremyrsky tuhosi lisäksi 30 asuinrakennusta ja surmasi kaksi ihmistä kahden korttelin säteellä Godfreyden talosta.

Rauhoitettuaan kengätöntä perhettään veli Godfrey soitti vaimonsa

matkapuhelimella heidän kotiopettajalleen Jason Meyersille, joka asui puolen tunnin matkan päässä Cedar Fallsissa. Epäröimättä veli Meyers sanoi, että hän ja kaksi muuta jäsentä olivat jo matkalla. Heidän saavuttuaan veli Meyers hyppäsi ulos autosta halaamaan veli Godfreyta ja hänen perhettään.

”Se oli hyvä, koska kaupungissa ei asunut yhtään sukulaistamme. Mutta seurakuntaperheemme oli siellä meitä varten”, veli Godfrey sanoi kyyneliä pidätellen.

He kiidättivät Godfreyt tuhoalueelta Apuyhdistyksen johtajan kotiin, jonne jäsenet toivat ruokaa ja vaatteita.

Opittavaa

Seuraavana aamuna Godfreyt halusivat nähdä, löytäisivätkö he joitakin arvoesineitä, vaikka heidän talonsa palasia oli levinnyt yli viiden kilometrin säteelle ja Godfreyden lasten valokuvia löytyi myöhemmin 160 kilometrin päästä. Ennen etsinnän aloittamista veli Godfrey piti rukouksen, että he voisivat löytää joitakin tiettyjä esineitä, kuten hänen ja hänen vaimonsa vihkisormukset, heidän lompakkonsa, pyhät kirjoitukset, päiväkirjan ja diabeetikon verensokerimittarin.

Puolen tunnin etsimisen jälkeen neuvonantaja vaarnan johtokunnasta löysi Godfreyden sormukset eristeiden alta. Neljännestantia myöhemmin löytyivät heidän lompakkonsa täysin vahingoittumattomina, henkilöpaperit ja muu sisältö paikallaan. Sitten löytyivät verensokerimittari,

päiväkirja ja pyhät kirjoitukset.

”Kaikki ne esineet ovat korvattavissa, mutta luulen, että syy, miksi löysimme ne, oli vahvistaa jokaisen todistusta rukouksesta”, veli Godfrey sanoi.

Auttamista

Pyörremyrskyn jälkeen Cedar Fallsin seurakunnan jäsenet Cedar Rapidsin vaarnassa Iowassa auttoivat eri raivaustöissä. Heidän avullaan

eräs alakoulu lähellä Aplingtonia muuttui Parkersburgin jakelukeskukseksi. Pyörremyrskyn uhrit saivat hakea jakelukeskuksesta lahjoitettuja vaatteita, ruokaa, hygieniatarvikkeita, siivoustarvikkeita ja monia muita tavaroita kuten mikroaaltouuneja ja joitakin muita laitteita. Kirkon jäsenet olivat vapaaehtoistyössä keskuk- sessa kolme iltaa viikossa koko elokuun ajan.

”Meistä pidettiin siellä oikein

hyvää huolta”, sisar Godfrey sanoi. ”Taivaallinen Isä piti meistä huolta [silloin] ja pitää yhä, ja se on todella ihmeellistä.” ■

VIITE

1. Paranneltu Fujitan asteikko eli EF-asteikko on päivitetty versio Fujitan asteikosta eli F-asteikosta, jota on käytetty pyörremyrskyn voiman arvioimiseen Yhdysvalloissa niiden aiheuttaman vahingon perusteella. Siinä arvioidaan yhä tuulen nopeutta kuten alkuperäisessä F-asteikossa ja siinä on edelleen 6 luokkaa, 0–5, mutta se on yksityiskohtaisempi ja tarkempi. Se on ollut käytössä helmikuusta 2007 asti.

TEMPPELIUUTISIA

Panamán temppelel vihitte käyttöön

Presidentti Thomas S. Monson vihki Panamán temppelel Panamassa avointen ovien päivien ja kulttuurijuhlan jälkeen.

Luis Farias, yksi yli 32 000:sta avointen ovien päivinä temppelelissä käyneistä, sanoi, että hänen koke- muksensa auttoi hänen ”toivoaan vahvistumaan”.

”Näen, että maailma on menettä-

mässä arvoaan”, hän sanoi, ”ja käy- tyäni temppelelissä toivoni siihen, ettei kaikki ole hukassa, lisäänty.”

Avointen ovien päivinä temppelelissä kävi myös Panaman presidentin puoliso Vivian Fernández de Torrijos sekä useita valtiovallan edustajia. Presidentin puoliso kertoi isännil- leen, että temppelel kauneus ja kunnioituksen tunne siellä tekivät

häneen vaikutuksen.

Eri puolilla maailmaa on 140 temppelel joko käytössä tai rakenteilla. ■

Méxicon temppelel avautui uudelleen peruskorjauksen jälkeen

Kun Méxicon temppelel avointen Kovien päivät 20. lokakuuta – 8. marraskuuta 2008 olivat ohi, se vihittiin uudelleen käyttöön 16. marraskuuta 2008. 25-vuotias temppelel suljettiin peruskorjauksen varten 31. maaliskuuta 2007.

Myöhempien aikojen pyhiä on Meksikossa yli miljoona. Neljäsosalle heistä Méxicon temppelel on lähin temppelel.

Temppelel uudelleenvihkimisen yhteydessä pidettiin 15. marraskuuta 2008 musiikkia ja tanssia sisältävä kulttuurijuhla Méxicossa. Méxicon temppelel, joka vihittiin alun perin 2. joulukuuta 1983, oli ensimmäinen kahdestatoista Meksikoon rakennettusta temppelelistä. ■

Panamán presidentin puoliso Vivian Fernández de Torrijos tutustui uuteen Panamán temppeleliin Keski-Amerikan vyöhykkeen johtajan vanhin Don R. Clarken ja hänen vaimonsa Mary Anne Clarken seurassa.

Kirkko lähetti apua Filippiineille

Vastauksena paikallisiin tarpeisiin kirkon johtajat Filippiineillä ostivat tukkupakkauksia peruselintarvikkeita ja pullovettä hirmumyrskyn aiheuttama mutavyöryjä ja pahoja tulvia.

Hirmumyrsky Fengshen pyyhkäisi

yli maan 21.–22. kesäkuuta hävittäen asuinrakennuksia ja surmaten yli tuhat ihmistä. Jäsenten ja lähetysaarnajien raportoitiin olevan turvassa.

Kirkon vyöhykkeen huoltotyötiimi lähetti 20 säkkiä riisiä ja

sardiinilaatikoita, purkitettua naudanlihaa, maitoa ja vettä jäsenille Panayn saarella, joka kärsi eniten vahinkoja. He toimittivat myös yli 160 000 pulloa vettä kuvernöörin toimistoon. Vaarnat ja piirit Panayssa organisoivat lisäksi jälkisiivousprojekteja paikallisissa kouluissa. ■

Kirkko lähetti apua pyörremyrsky Dollyn isettyä Yhdysvaltoihin

Kirkon huoltotyöpalvelut lähetti yli 15 000 hygieniapakettia, 8 000 siivoustarvikkepakettia ja 2 000 laatikkoa peruselintarvikkeita pyörremyrsky Dollyn vahingoittamille alueille Yhdysvalloissa.

Myrsky irrotti kattoja ja aiheutti tulvia kaupungeissa Texasin ja Meksikon välisellä rajalla 24. heinäkuuta

2008. Päiviä myöhemmin myrskyn rippeet aiheuttivat New Mexicon osavaltiossa rankkasateita, jotka saivat aikaan hyökytulvia ja johtivat satojen ihmisten evakuoimiseen.

Kaikkien lähetysaarnajien ja jäsenten raportoitiin olevan turvassa. Ainakin kolmen kirkon seurakuntakeskuksen Texasissa raportoitiin

kärsineen vähäisiä vaurioita salamoiden ja vuotavien kattojen johdosta.

Kirkko teki tiivistä yhteistyötä Texasin hätätilahallinnon ja Pelastusarmeijan kanssa toimittaakseen tarvikkeita avun tarvisijoille. Paikalliset jäsenet tekivät työtä katastrofiavusta vastaavien viranomaisten kanssa tarjoten vapaaehtoista jälkisiivousapua. ■

LYHYESTI MAAILMALTA

Madagaskar palkitsi humanitaariset palvelut

MAP-kirkon humanitaariset palvelut sai tekemästään huoltotyöstä Madagaskarissa tunnustukseksi maan terveysministerin luovuttaman Chevalier de L'ordre Nationale Madagascarin kesäkuussa 2008. Vuosina 2007 ja 2008 kirkko järjesti tarvikkeet hammaslääkäreille, jotka hoitavat potilaita syrjäseuduilla, ja lääkäreille, jotka suorittavat kaihi-leikkauksia. Kirkko on lahjoittanut myös 500 pyörätuolia ja saanut päätökseen puhtaan veden projektit 17 paikkakunnalla.

Kenia antoi kiitosta kirkon huoltotyöstä

Kenian hallitus otti vastaan kirkon avun maan presidentinvaaleja seuranneiden väkivaltaisuuksien jälkeen, joissa kuoli 1 500 ihmistä ja 600 000 jäi kodittomaksi. Kirkko lähetti 20 kappaletta 12-metrisiä kontteja täynnä huopia, hygienia- ja koulutarvikkeita, maitojauhetta ja erityisen ravitsevaa ruokaa sekä pakkauksia orpokoteihin ja vastasyntyneiden hoitoon. Tarvikkeiden jaon perheille, jotka hakivat apua palatakseen koteihinsa, hoitivat Keniassa toimivat yhteistyöjärjestöt.

Ruotsinkielinen kolmoissidos

Ruotsinkieliset jäsenet voivat nyt tutkia Mormonin kirjaa, Oppia ja liittoja sekä Kallisarvoista helmeä yhteisnidoksena uuden kolmoissidoksen ilmestyttyä ruotsinkielisenä. Ensimmäisen presidenttikunnan ilmoituksessa jäseniä kannustettiin hankkimaan paikallisista kirkon jakelukeskuksista tai paikallisilta johtajilta oma kappaleensa uutta kolmoissidosta siihen liittyvine tutkimisen apuneuvoinen. Saatavilla on myös uusi painos ruotsinkielisestä Mormonin kirjasta. ■

Lisäideoita yhteiseen tuokioon joulukuun 2008

Seuraavassa on yhteiseen tuokioon lisää ideoita, joita Alkeisyhdistyksen

johtohenkilöt voivat käyttää joulukuun 2008 Liahonassa julkaistujen yhteisen tuokion ohjeiden lisäksi. Nämä ideat liittyvät oppiaineeseen "Kerrotun taas Jeesuksesta" sekä ohjeisiin ja tehtäviin, jotka ovat tämän lehden lasten osion sivuilla Y4-Y5.

1. Kiinnitä taululle kuvia Joseph Smithin elämästä. (Käytä oppikirjan *Alkeisyhdistys 5* kuvapakettista kuvia 5-1 [Joseph Smith], 5-3 [Joseph Smithin perhe], 5-4 [Joseph Smith lukee Raamattua], 5-5 [Pyhä lehto], 5-6 [Ensimmäinen näky] ja 5-8 [Enkeli Moronin käynti].) Esitä kuvien avulla kertomus evankeliumin palautuksesta. (*Vanhemmille lapsille*: Etsi Joseph Smith – Historiasta jakeita, jotka liittyvät kuviin. Pyydä muutamia lapsia tai luokkia etsimään kohdat ja lukemaan, mitä Joseph Smith kertoo omin sanoin evankeliumin palautuksesta.)

Pyydä kahta lasta pitelemään Evankeliumiaiheisen kuvaston kuvia

240 (Jeesus Kristus) ja 400 (Joseph Smith). Toistakaa kaikki yhdessä viikoittainen evankeliumin periaate: "Jeesus Kristus palautti evankeliuminsa profeetta Joseph Smithin välityksellä." Kiinnitä taululle kaksi kuvaa. Lukekaa 3. Nefi 27:13–16. Auta lapsia ymmärtämään, että sana *evankeliumi* merkitsee "hyvää uutista," ja hyvä uutinen on Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen syntymä, elämä ja palvelutyö. Kirjoita taululle sana *evankeliumi*.

Leikkikää musiikillista arvausleikkiä keksiäkseen kuusi niistä monista siunauksista, joita saamme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ansiosta (pappeus, pyhät kirjoitukset, kaste, Pyhä Henki, profeetat ja tempelit). Valitse Alkeisyhdistyksen tai kirkon lauluja, jotka ovat tuttuja lapsille ja joissa puhutaan näistä siunauksista. Pyydä säestäjää soittamaan joitakin nuotteja laulun alusta. Pyydä lapsia arvaamaan laulu säestäjän soittaessa lisää nuotteja tarpeen mukaan. Kun lapset ovat arvanneet laulun ja siunauksen, laulakaa laulu yhdessä.

Jos aikaa on, anna lapsille paperia ja lyijy- tai värikynät, niin että he voivat piirtää jonkin siunauksen, jonka he saavat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ansiosta.

Päätä lausumalla todistuksesi profeetta Joseph Smithistä ja Vapahtajasta.

2. Laadi ennen yhteistä tuokiota useita tapausesimerkkejä auttaaksesi lapsia harjoittelemaan hyvien valintojen tekemistä (ks. "Tapausesimerkit", *Opettaminen,*

kutsumuksista suurin, 2000, s. 177–178).

Aloita yhteinen tuokio auttamalla lapsia etsimään kohta 3. Nefi 27:21 ja lukemalla se yhdessä. Tähdennä sanoja: "Sillä mitä te olette nähneet minun tekevän, juuri sitä teidän tulee tehdä", ja keskustelkaa siitä, miksi on tärkeää yrittää olla Jeesuksen kaltainen. Laulakaa "Jeesuksen Kristuksen kirkko" (*Lasten laulukirja*, s. 48). Käy läpi useita esimerkkejä lapsista, jotka yrittävät olla Jeesuksen kaltaisia (käytä *Liahona*-lehden "Ystävä"-osion artikkelisarjaa "Kuinka olla Jeesuksen kaltainen" tai esimerkkejä oman Alkeisyhdistyksenne lapsista, jotka ovat tehneet hyviä valintoja). Laulakaa kunkin esimerkin jälkeen viimeinen säe laulusta "Jeesuksen Kristuksen kirkko".

Kiinnitä taululle kuva lapsesta ja kuva Vapahtajasta ja toista viikoittainen evankeliumin periaate: "Koska minä tiedän, että minä olen Jumalan lapsi ja että Jeesus Kristus on Vapahtajani, minä..." Anna jokaiselle luokalle tapausesimerkki. Pyydä kutakin luokkaa lukemaan tapausesimerkkinsä ja päättämään, kuinka ratkaista ongelma tekemällä hyviä valintoja. Anna kullekin luokalle aikaa esittää tapausesimerkkinsä ja ratkaisunsa Alkeisyhdistykselle.

Päätäkää laulamalla laulu "Jeesuksen Kristuksen kirkko". Lausu todistuksesi siitä, kuinka tieto siitä, että olet Jumalan lapsi ja että Jeesus Kristus on Vapahtajasi, auttaa sinua tekemään hyviä valintoja joka päivä. ■

VYÖHYKKEEN JOHTOKUNNAN SANOMA

Tosi opetuslapseuden koetus

Vanhin Gérald Caussé

Nuoruudessaani minulla oli tilaisuus olla isäni kotiopetustoveri. Muistan erään yhteisen kokemuksemme, joka on säilynyt minulle opetuksena tehtävästämme koti- ja kotikäyntiopettajina.

Olin eräänä iltana valmistautumassa ahkerasti tärkeisiin kokeisiin, kun isä kurkisti huoneeni ovelta. Meitä odotettiin kotiopetuskäynnille erään uuden perheen luo, joka oli annettu vastuullemme. Koska olin syventynyt niin täysin lukemiseen, suostuin lähtemään hänen peräänsä laahustaen ja peläten, että menettäisin kallisarvoisen illan. Meidän oli määrä käydä erään sisaren luona, joka oli kastettu edellisenä sunnuntaina. Saamiemme tietojen mukaan hän oli naimisissa, mutta hänen miehensä ei vaikuttanut kiinnostuneelta kirkosta. Kun saavuimme, käynti sai odottamattoman käänteen, mikä sai minut pahalle tuulelle. Aviomies oli tekemässä jotakin kodinkorjaustyötä, ja isäni käytti koko käynnin siihen, että puhui tämän kanssa nikkaroisesta. Sinä iltana ei jätetty mitään hengellistä sanomaa. Paluumatkalla olin täysin varma siitä, että iltani oli kulunut hukkaan.

Mutta kun sitten olin lähtenyt vanhempieni kotoa opiskelemaan toiseen kaupunkiin, isäni piti edelleen huolta tuosta perheestä. Vasta vuosia myöhemmin oivalsin näkemykseni puutteellisuuden, sillä palatessani lomalle vanhempieni luo huomasin seurakunnan kokouksissa tämän uuden perheen, josta sekä isä, äiti

että lapset oli kastettu. Vielä nykyäänkin, melkein 30 vuotta myöhemmin, aina kun tapaan tämän perheen, muistan nuorena pappina saamani opetuksen näkemyksestä, joka meillä täytyy aina olla ollessamme koti- tai kotikäyntiopettajia.

Presidentti Benson on sanonut: ”Kotiopetus on innoitettu ohjelma. Se on välittämisen, rakastamisen, sen yhden lampaan – niin aktiivisen kuin vähemmän aktiivisenkin – etsimisen ydin. Se on pappisuuden laupeudentyötä. Se on uskomme ilmaisemista käytännössä. Se on yksi tosi opetuslapseuden koetus.”¹

Miksi kotiopetus on yksi tosi opetuslapseuden koetuksista?

Todellinen opetuslapsi pyrkii joka tavalla noudattamaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen mallia.

Jeesus näytti esimerkin rakkaudesta henkilöön katsomatta. Koti- tai kotikäyntiopettajina me emme valitse toveriamme emmekä perheitä, joiden luona käymme. Perheet annetaan meidän vastuullemme innoituksella ja piispan valtuudella eikä mieltymysten perusteella. Mutta siitä huolimatta heistä tulee ystäviämme. Minulla oli tilaisuus käydä erään perheen luona seitsemän perättäisen vuoden ajan. Noiden vuosien päättyessä meillä oli ollut unohtumattomia hengellisiä kokemuksia, olimme itkeneet heidän kanssaan heidän koettelemustensa aikoina ja iloinneet heidän kanssaan, kun siunauksia vuodatettiin. Käynti käynniltä heistä tuli hyvin rakkaita ystäviä, joita oli mukava nähdä

lomalla ja tärkeissä tilaisuuksissa.

Jeesus näytti meille parhaimman esimerkin puhtaasta ja laupiaasta rakkaudesta. Tehtävämme koti- tai kotikäyntiopettajina on enemmän kuin pelkkä käynti kerran kuukaudessa meille määrättyjen ihmisten luona. Me tavoittelemme paljon enemmän kuin tyytyväisyyttä siitä, että voimme merkitä käynnit raporttiin. Me välitämme vilpittömästi ja jatkuvasti perheidemme hyvinvoinnista. Tämä välittäminen voi ilmetä milloin tahansa, rukouksissamme ja ajatuksissamme, pienissä eleissä, jotka merkitsevät hyvin paljon, kuten kun toivotamme jollekulle hyvää syntymäpäivää tai onnittelemme heitä tentin läpäisemisestä tai olemme mukana siunaamisissa tai asettamisissa. Muistan erään puhelinsoiton kotiin keskellä yötä. Puhelu tuli veljeltä, jonka kotiopettaja tuolloin olin: ”Minun on pakko puhua kanssasi, koska pelkään, että tapahtuu jotakin hyvin vakavaa.” Puhuimme puhelimesta melko pitkään. Vuosia myöhemmin tämä veli kertoi minulle, että se öinen keskustelumme oli ”pelastanut henkeni”.

Jeesus näytti meille suurenmoisen esimerkin opettajasta, jonka sanat tunkeutuivat niiden sieluun ja sydämeen, jotka kuuntelivat Häntä. Mekin voimme koskettaa opetuslapseitamme ja todistuksellamme niiden sydäntä, joiden luona käymme. Paras liittolaisemme on Pyhä Henki, joka auttaa meitä, jos etsimme Häntä löytääksemme sanoman ja opetusmenetelmän, jotka sopivat parhaiten sille perheelle, jonka luona käymme. Sillä tavoin yksi käynti ei ole koskaan

samanlainen kuin toinen. Kuten isäni kanssa saamassani kokemuksessa, joskus keskustelu nikkaroimisesta on paras tapa johdattaa sarjaan hengellisempiä opetuksia.

Tänä jouluna rukoulen, että tarjoamme perheille, joiden luona käymme, lahjaksi todistuksemme Vapahtajasta sekä vilpittömän rakkauden, joka on luottamuksen arvoinen. Todistan, että hoitaessamme tätä pyhää tehtävää pääsemme lähemmäksi Häntä ja ilmaisemme teoillamme olevamme Kristuksen todellisia opetuslapsia. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITE

1. Ezra Taft Benson, ”Kirkon kotiopettajille”, *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 46.

”Tässä olen, lähetä minut”

Tekst: Heidi Laitinen

Aurinko paistoi, kun iloiset nuoret valvoijineen joka puolelta Suomea kokoontuivat viettämään kesäkonferenssia. Tällä kertaa nuoret tapasivat konferenssin merkeissä totuttua pohjoisempaan ensimmäistä kertaa kymmeneen vuoteen. Oulun kupeessa sijaitsevassa Kempeleessä järjestettiin 11.–14.6.2008 nelipäiväinen tapahtuma, jonka kantavana teemana oli ”Tässä olen, lähetä minut”. Konferenssiin oli tilattu satoja rannekeita, joissa teema koreili pimeässä hohtavien kirjaimin. Nimi viittasi mittavaan Mormon Helping Hands -palveluprojektiin, joka toteutettiin perjantaina 13.6. Oulun kaupungin osoittamissa paikoissa. Sitä ennen tapahtui kuitenkin paljon muuta.

The Big Bang, konferenssin

Nuoret valmistautuivat huolella Mormon Helping Hands -palveluprojektiin.

Hyvät valvojat olivat konferenssin suola.

virallinen aloitus, räjähti juhlasalissa diskovalojen loisteessa. Oulun nuoret miehet olivat valmistelleet videon, jossa esiteltiin Oulua niin kulttuurihistorijoitsijan kuin nykynuorekin silmin. Suuren pamauksen jälkeen alkoi luonnollisesti disko, johon viritäydettiin Kervisen Leenan avulla. Ruokaakin saatiin. Lopulta väsyneet matkalaiset vetäytyivät majoitustiloihinsa nukkumaan.

Torstain ensimmäinen toimenpide oli saada hiukan energiaa aamiaisen muodossa aamun liikuntatoimintoihin. Edellisenä iltana nuoret olivat saaneet valita mieleisensä lajin, ja torstaiamuna eri-ikäiset reippailijat

hajaantuivat sählyturnaukseen, ultimateen, sulkapallokentille sekä lähetysaarnajasuunnistukseen. Myös lautapelejä kaiveltiin esiin. Himoittu sählypokaali lähti tällä kertaa jyvskyläisten matkaan uuteen kotiinsa, jossa se viipyy ainakin seuraavaan sählyturnaukseen asti.

Liikunnan ja syönnin jälkeen oli aika huolehtia myös hengellisestä kunnosta. Iltapäivä täytyikin Isällä on asiaa -rasteista, joiden aiheet oli poimittu *Nuorten voimaksi* -lehtisestä. Nuoret valvoijineen jaettiin kymmeneen ryhmään, jotka vuorollaan kiersivät kaikki kymmenen rastia. Iltapäivän aikana keskusteltiin pukeutumisesta,

fyysisestä terveydestä, uskosta, tahdonvapaudesta ja vastuusta, tiedotusvälineistä, kielenkäytöstä, ystävydestä, koulunkäynnistä, musiikista ja seurustelusta, kustakin 15 minuutin ajan. Joukossa oli niin teoreettisesti kuin myös toiminnallisesti käsiteltyjä aiheita, jotka pitivät mielenkiintoa yllä loppuun asti.

Hengellisen ravinnon nauttiminen ei silti poista fyysisen ravinnon tarvetta, ja niinpä päivällistä tervehditinkin iloisin mielin. Sen jälkeen oli aika valmistautua ja osallistua konferenssin toiseen diskoon ja tanssia!

Perjantaina oli paljon suunniteltu Mormon Helping Hands -palveluprojekti, joka oli vaatinut paljon järjestelyjä ja työtä etukäteen. Lopulta kuitenkin odotettu päivä koitti, ja nuoret vahvistettuine valvojineen jaettiin ryhmiin, joista kukin kuljettiin aamulla omiin palvelupaikkoihinsa. Palvelutempauksia oli mm. kaatopaikoilla, vanhainkohteissa ja lähetysjuhilla. Pienen jännittämisen ja odotuksen jälkeen myös Mormon Helping Hands -liivit saapuivat erikoispikalähetyksenä palvelupaikkoihin.

Ahkeran palvelun jälkeen luonnollisesti syötiin, ja sitten alkoikin valmistautuminen konferenssin odotetuimpiin tansseihin eli juhlatanssiaisiin. Pian koristeltu tanssisali olikin täynnä komeita nuoria miehiä ja mitä kauniimpia tyttöjä, ja reippaiden juontajien tahdissa ilta sujui mukavasti.

Lauantaina kokoonnuttiin perinteiseen seminaarikokoukseen, jota johti tietenkin – kukapa muukaan kuin Jukka Lehtimäki. Päästötodistuksia jaettiin ja muutamia sanoja lausuttiin

ennen todistuskokouksen aloittamista. Nuorten todistuskokouksissa on tunnetusti aivan erityisen vahva henki, ja nuo kokoukset vahvistavat kaikkia niitä, jotka siellä ovat.

Nuorisokonferensseista ei lähdetä saamatta hyvää ruokaa sekä hyviä eväitä, eikä Oulun nuorisokonferenssi siinä suhteessa tehnyt poikkeusta. Toivottavasti konferenssista saatiin myös hengellisiä eväitä tulevaisuutta varten. Kotimatka oli

joillakin tällä kertaa hieman pidempi, toisilla taas hämmästyttävän lyhyt, mutta yhtä kaikki kukin pääsi takaisin kotiinsa osoitettuaan halukkuutta palvelulla.

Sokerina pohjalla ajatuksia herättävä pyhiin kirjoitusten kohta: ”Minä kuulin myös Herran äänen sanovan: Kenet minä lähetän, ja kuka menee meidän puolestamme? Silloin minä sanoin: Tässä olen, lähetä minut.” (2. Nefi 16:8.) ■

Kesäkonferenssin Mormon Helping Hands -palveluprojekti Oulussa

Teksti: Pentti Airaksinen

Taustaa

Ensimmäisen selvitimme kirkon aikaisemista Helping Hands -palveluprojekteista laaditun aineiston. Niistä saimme hyvän käsityksen tapahtumien luonteesta. Tarkoituksena on auttaa yhteiskuntaa ja sen jäseniä pyyteettömästi. Evankeliumin saarnaaminen tapahtumissa on ehdottomasti kielletty. Mallikohteet olivat aitojen maalausta, ympäristön siistimistä ja vanhusten auttamista.

Otimme yhteyttä Oulun kaupungin tapahtumakoordinaattoriin, koska olimme saaneet hänen käyntikorttinsa joskus aikaisempien projektien yhteydessä. Asiaa auttoi huomattavasti myös se, että eräs seurakuntamme jäsen oli toiminut aikaisemmin kaupungin tiedotustehävissä. Tähtäessämme esittelimme Helping Hands -palveluprojektia saamallamme aineistolla. Kaupungin edustaja lupasi ottaa heti yhteyttä kaupunginjohtajaan ja valtuuston puheenjohtajaan, joilta saimme

luvan jatkaa projektin valmistelua.

Kaupungin edustajat esittelivät hankettamme kaupungin sisäisissä viestimissä ja puhelinkontaktein.

Hankkeeseen saatiin melko nopeasti noin 20 erilaista mahdollista kohdetta, joista lopulliseen valikoitui 12. Nämä olivat tyypiltään vanhainkohteja, ympäristön siistimistä ja toisen kirkkokunnan suuren uskonnollisen tilaisuuden valmistelemista. Monissa kohteissa koimme suurta ennakkoluuloa emmekä päässeet muutamiin ollenkaan. Joissakin kohteissa vedottiin kaupungin työnjohdon rajallisiin resursseihin. Vaikka kerroimme, että voimme kerätä roskaa täysin omatoimisesti, ei sekään kelvannut.

Niissä kohteissa, joihin pääsimme, ennakkoluulot muuttuivat nopeasti suopeudeksi, myötämielisyudeksi, ihailuksi ja kiitollisuudeksi. Myös kaupungin johto osoitti suurta ymmärtämystä hankettamme kohtaan markkinoimalla sitä omille virastoilleen ja sidosryhmilleen.

Tauko maisemointitöissä kaatopaikalla

Kohteet

Vanhainkodit

Uittokoti, Tuiran palvelukeskus, Hiirosen koti, Castell-koti ja Myllyojan asukastupa olivat lähinnä vanhusten koteja. Niissä suoritettiin ikkunoiden pesua, siivousta, polttopuiden hakkaamista, vanhusten ulkoiluttamista, vanhusten kanssa jutustelua ja makkarakesteissä auttamista. Vaikeimpiin paikkoihin valitsimme aikuisia seurakunnan jäseniä tai nuorten valvojia. Kohteissa palveli yhteensä 27 nuorta ja aikuista.

Ympäristö

Kolme metsänraivauskohdetta, ravirata ja kaatopaikka olivat ympäristön siistimiskohteita. Niissä koottiin kaadettujen puiden risuja suuriksi aumoiksi, jotta ne voitiin kuljettaa käsiteltäväksi energiahakkeeksi. Kaatopaikalla kitkettiin maisemoidulta jätekummulta rikkakasvillisuus istutusten kasvua estämästä. Näihin kohteisiin osallistui 52 nuorta ja heidän johtajaansa.

Yhteisö

Yliopiston kasvitieteellinen puutarha ja Nallikarin leirintäalue olivat

Siirtolapuutarha-alueella

Taukoa pitämässä yliopiston puutarhassa

yhteisön palvelua. Niissä alueet saatiin edustavaan kuntoon kesäyleisöä varten. Siellä kitkettiin, harattiin, puhdistettiin, muokattiin, siistittiin ja maalattiin. Nämä kohteet jäivät jälkeemme tosi edustavaan kuntoon. Kohteissa palveli 27 nuorta ja aikuista.

Asukkaat

Äimäraution siirtolapuutarha tarjosi mahdollisuudet paikallisten asukkaiden ja vanhusten auttamiseen. Siellä kitkettiin, avattiin oja, kerättiin risuja ja huolehdittiin

nurmikoista. Kohteessa palveli 36 nuorta ja aikuista.

Tapahtuma

Luterilaisen kirkon lähetysjuhlien valmistelu oli samaan aikaan nuorisokonferenssin kanssa sattunut tapahtuma paikkakunnalla. Sinne odotettiin noin 17 000 kävijää. Pääsimme pitkällisten neuvottelujen ja kärsivällisen työn tuloksena noin 800 muun vapaaehtoisen mukaan. Täällä ennakkoluulot olivat miltei kaikkein sitkeimmässä. Kuitenkin, kun innokkaat nuoremme pääsivät

näyttämään työnsä tuloksia käytännössä, alkoivat ennakkoluulot kadota. Täällä 25 nuoren ja aikuisen työtä tosiaan arvostettiin, koska järjestelyt olivat hyvin kireät aikataulultaan.

Kokemukset

Valitettavasti emme saaneet tilaisuuden alkuun mennessä Saksasta tilaamiamme Mormon Helping Hands -liivejä. Ne oli tarkoitettu toimimaan turvallisuusvälineenä ja kertomaan, keitä me olemme. Liivit kuitenkin saapuivat kesken kaiken palveluprojektin puolivälissä. Kaikissa kohteissa liivit saivat työntekijät erottumaan joukosta positiivisella tavalla. Ne vaikuttivat myös innostavasti nuorisoomme, sillä he saivat olla itse todistamassa konkreettisesti kirkon historian ensimmäistä Helping Hands -tapahtumaa Suomessa. Lähetysjuhlien valmisteluissa liivit tosin herättivät liikaakin huomiota, joten ne jouduttiin lopulta riisumaan pois. Tämä pieni episodi saatiin kuitenkin muutettua hyväksi mieleksi, sillä olimmehan tekemässä tärkeää palvelusta toiselle uskonnolliselle yhdyskunnalle. Saimme osaksemme vuolaat kiitokset ja ennakkoluulomme vähenivät merkittävästi puolin ja toisin.

Yhteenveto

Tapahtumaan osallistui 167 tyttöä ja poikaa, jotka olivat iältään 14–17-vuotiaita, sekä yksi aikuisvalvoja noin viittä nuorta kohden. Palvelu kesti perjantaina 13.6.2008 klo 10.00–16.00. Eri kohteita oli koko kaupungin alueella 14 kappaletta. Kuljetuksia kohteisiin tehtiin autoilla yhteensä useita satoja

kilometriä. Kaikki nuoret osoittivat erinomaista työmoraalia. Muutamat sairastuneetkin pyrkivät mukaan edes johonkin tehtävään, missä vain

voisivat olla avuksi. Projekti antoi kosolti hyvää mieltä nuorille ja johtajille ja yhteenkuuluvuuden tunnetta kasvattaen kaikkien todistusta. ■

Sisarten kesätapahtuma 2008

Teksti: Karita Soukko

Heinäkuun lopulla Helsingin vaaran sisaret kokoontuivat Tuusulan Kesärinteeseen monen vuoden tauon jälkeen tapaamaan vanhoja ystäviä ja tutustumaan uusiin. Vaarnan uuden Apuyhdistyksen johtajan Satu Hartmanin johdolla kaikenikäiset sisaret pääsivät nauttimaan täysihoidosta kauniin luonnon keskelle. Monelle olisi varmasti jo herkullinen ruoka riittänyt syyksi tulla tapahtumaan, mutta sen lisäksi sisaria hemmoteltiin kulttuurilla, musiikilla, käden- taidoilla ja liikunnan riemulla, hengellistä ravintoa unohtamatta!

Osa sisarista oli paikalla koko leirin ajan keskiviikosta lauantaihin, toiset kävivät vain vierailemassa jonakin päivänä tai jossakin tilaisuudessa. Olipa Apuyhdistyksen johdosta järjestänyt jopa "Aino Sibeliuskin" vieraaksemme sadan vuoden takaa! Se oli meille nykypäivän sisarille avartava ja kohottava kohtaaminen. Kohottavaa oli myös toisen vierailijan ohjaama

kasvokoulu, joka rentoutti ja ryhdisti olemustamme.

Oli myös ihana nähdä, kuinka hiljaisimmatkin sisaret yhtyivät rohkeasti lauluun, kun kilpailimme joukkueissa lauluista, joissa mainitaan naisen nimi. Tai kuinka kankeimmatkin taipuivat salsan rytmeihin Nina Kontisen johdolla. Kaiken kaikkiaan oli upeaa nähdä eri sisarten kykyjä ja lahjoja ja tutustua heidän erilaisiin persooniinsa.

VALOKUVA KAJA HELINOVSKY

Kasvokouluun osallistuminen rentoutti ja ryhdisti.

VALOKUVA KAJA HELINOVSKY

Kesärinteen leirikeskuksesta oli myös aikaa vaihtaa kuulumisia ja nauttia aurinkoisista päivistä.

Hengellisistä tuokioista jäi erityisesti mieleen Erja Määttä'n havaintoesitys eri kirkkausasteista. Taivaallinen Isä on valmistanut meille tien tulla takaisin Hänen luoksensa, mutta kaikista vaihtoehtoisista poluista tie selestiseen valtakuntaan ei ole se kaikkein helpoin. Kuitenkin, jos me teemme parhaamme ylittäessämme tiellemme tulevia esteitä, Hän ohjautaa kätensä, kun meidän voimamme tai kykymme eivät enää riitä.

Kaiken kaikkiaan kesätapahtumasta lähti kotia kohti eri elämäntilanteissa olevia sisaria, joilla oli jälleen hieman kirkkaampi kuva omasta tehtävästään ja oikeasta tärkeysjärjestyksestä. Pyhällä Hengellä täytettyinä jokaisella oli myös luottamusta siihen, että tuosta elämän matkasta voi selvitä voittajana Vapahtajan avulla tuntien voimakkaasti taivaan Isän rakkautta Hänen tyttärinään sekä mahtavaa sisaruuden tunnetta. Muistamme varmasti pitkään olemme kuninkaallista sukua – prinssessoita siis kaikki! ■

Mielikuvitusmatka Sveitsin temppeleihin

Teksti: Maritta Kauppinen

Koko taivaan peittänyt harmaa pilvipeitto haihtui kirkkaan aurinponpaisteen tieltä, kun Mikkelin Alkeisyhdistyksen lapset täydennettiin kolmella vierailijalla Lahden seurakunnasta kokoontuivat toimintapäivään tiistaina 29.7.2008. Mukana oli yhteensä 16 lasta. Toimintapäivän aikana tehtiin leikisti matka Sveitsin temppeleihin ”kuin silloin ennen”.

Toimintapäivän alkuohjelma toteutettiin Mikkelin seurakuntakeskuksessa. Tilaisuuden aluksi laulettiin ”Saan käydä temppeleihin” ja rukouksen jälkeen Alkeisyhdistyksen johtaja Mervi Hiltunen-Multamäki kertoi lapsille, millaisia temppeleitä tehtiin silloin, kun ei vielä ollut temppeleitä Suomessa eikä Ruotsissakaan. Hän näytti myös muutamia valokuvia silloisilta matkoilta. Alkuohjelman päätteeksi seurakunnan johtaja Jari Torniainen ja veli Lauri Multamäki pitivät lapsille lyhyet leikkitempeli-suosituspuhuttelut ja lapset saivat temppeleisuositukset tätä matkaa varten. Lapsia kehoitettiin pitämään erityisen hyvää huolta suosituksesta, koska ilman sitä he eivät pääsisi temppeleihin. Tämän jälkeen lapset ja mukana olleet aikuiset siirtyivät autoilla Kari ja Jaana Sohkanen kodin pihalle, jossa linja-auto jo odottikin. Veljet Kari Sohkanen ja Lauri Multamäki olivat rakentaneet tätä matkaa varten vanerista iloisen värisen linja-auton, jossa oli ihan oikeat autonrenkaat. Lapset mahtuivat sisälle kyytiin ja niin matka alkoi. Matkanjohtaja Kari Sohkanen muistutti siitä, että matkalla on tiukat säännöt ja niiden rikkomisesta voi joutua rangaistukseksi esim. siivoamaan bussin.

Linja-auto matkasi Ruotsin halki pöristen välillä äänekkäästi ja kurvailen mutkissa. Matkan aikana laulettiin ”Matkustan ympäri maailmaa”

VALOKUVA MARIITTA KAUPPINEN

Lapset mahtuivat sisälle iloisen värisen linja-auton kyytiin, ja niin matka alkoi.

VALOKUVA MARIITTA KAUPPINEN

Leiripaikalla valmistettiin ruokaa trangialla.

uusituilla sanoilla eli ”laukussa temppeleisuositus vaan” sekä ”Oon lapsi Jumalan” ruotsiksi eli ”Jag är Guds lilla barn”. Matkan viihdykkeeksi lapset kertoivat etukäteen valitsemiaan vitsejä. Sitten saavuttiin Tanskaan eli siirryttiin Sohkanen kodin takapihalle, jossa koottiin trangiat, laitettiin pussikeitot kiehumään ja pystytettiin teltat. Tämän jälkeen siirryttiin takaisin linja-autoon ja matka jatkui Saksaan.

Matkalaiset vaihtoivat pyhävaatteet päälle "temppeliin" menoa varten.

Saksassa "paikalliset nuoret" ottivat matkalaiset vastaan ja veivät heidät diskoon. Disko oli rakennettu autokatokseen ja koristeena oli mm. katossa kuusi pientä "diskopalloa". Näitä paikallisia nuoria esittivät hyvin aidonkuuloisesti saksaa puhuneet Sohkasen perheen nuoret. Diskon jälkeen matka jatkui jälleen, mutta kohta auto pysähtyi marketin kohdalla. Lasten käskettiin jäädä odottamaan, ja pian matkanjohtaja palasi mukanaan iso lasti mehujätskejä.

Lopulta saavuttiin matkan määränpään eli Sveitsiin ja tietenkin Eichholtzin leirintäalueelle. Siellä maisteltiin aiemmin keitettyjä pussikeittoja näkkileivän kera ja kokoonnuttiin sitten "leirinuotiolle" illanviettoon. Jälleen paikalliset nuoret olivat järjestäneet ohjelmaa ja saimme nähdä Sohkasten nuorten esittämän lähes henkeä salvanneen taistelulajiesityksen. Lopuksi matkanjohtaja puhui valmistautumisesta temppeliin menemiseen ja kehotti lapsia vielä tarkistamaan, että tempelisuositus on varmasti mukana. Tämän jälkeen matkalaiset siirtyivät telttoihin vaihtamaan pyhävaatteet päälle temppeliin menoa varten.

Sveitsin temppeleä esitti Sohkasten kodin kaunis vaaleasävyinen olohuone. Sisäänkäynnin jälkeen oli vielä rakennettu istumapalleista pieni tempelisuositusten tarkastustiski.

Veli Multamäki oli ovella vastassa tarkastamassa lasten suosituksia. Ennen sisälle

menemistä lapset vielä lauloivat "Saan käydä temppeliin", ja tunnelma oli selvästi harras ja kunnioittava. Sisällä "temppelissä" lapsia olivat ottamassa vastaan veli Raimo Muhonen ja sisar Ritva Muhonen valkoiisiin temppeleivaatteisiin pukeutuneina. He puhuivat muutamalla sanalla temppelein merkityksestä ja lopuksi veli Joonatan Sohkanen kertoi ja todisti omista kokemuksistaan kasteista kuolleitten puolesta. Loppurukouksen jälkeen toimintapäivä jatkui vielä vapaamuotoisemmalla toiminnalla: tarjoilulla, makkaranpaistolla, uimisella ja trampoliinilla pomppimisella. ■

Kokoaikaisessa lähetystyössä

Turo Laine Rauman seurakunnasta aloitti 1. tammikuuta 2008 lähetystyön Leedsin lähetyskentällä Englannissa. ■

Ole luja ja järkkymätön

Teksti: Juha Hintikka

Tampereen ja Helsingin vaarnan Yhteinen Nuorten Miesten leiri pidettiin 15.–18.7.2008 Leppälahden leirikeskuksessa Jyväskylän lähistöllä. Nuoria miehiä leirillä oli noin 85 ja aikuisvalvoja noin 15.

Keski-Suomessa on sadetta tänä kesänä riittänyt. Leirilläkin ensimmäisenä päivänä meitä tervehti raju vesikuuro, jonka johdosta osa teltoista jouduttiin siirtämään suurimmista lammikoista ylemmäs rinteeseen. Loppuviikosta pilvet kiersivät leiriä niin mukavasti, ettei toimintojen ja iltanuotioiden aikana satanut ollenkaan.

Leirillä vanhat ystävät tapasivat toisiaan ja uusia ystävyysuhteita solmittiin monien toimintojen siivittäminä. Toki päivittäistä vapaa-aikaakin oli tarpeeksi ja saimme uida, sauna, pelata ja irrottautua arjesta mukavassa joukossa.

Keskiviikon toimintapisteissä suuri nuorten joukko jaettiin kahdeksaan eri ryhmään. Tämä mahdollisti monipuoliset toiminnot jokaiselle.

Tarjolla oli laadukasta toimintaa mm. erilaisia köysiratoja, joista selvitettiin vain taidolla, ketteryydellä ja ryhmätyöllä. Nuoret kertoivat: "Saimme nähdä paljon koikkelehtimista, yrittämistä ja onnistumista. Jopa formulaa oli sinä päivänä tiedossa, mutta vain tavallista erilaisempaa sellaista. Ryhmän jäsenet toimivat 'auton osina sekä auton renkaina', ja niin sitä juostiin ihmisautoilla ympäri leirialuetta

Miten kaikki kahdeksan jalkaparia saisi hiihtämään yhtä aikaa?

Toiminnan huipennukseksi kaksi pahvista alusta selvisi lopulta maaliin.

tiukkaa kisaa käyden.”

Keskiviikkoiltana saimme leirille vierailijoita vaarnoista ja saimme nauttia hengellisestä annista iltatilaisuudessa. Saimme kuulla mm. siitä, miksi meidän täytyisi puolustaa aina totuutta, kuulimme myös siitä, miten tärkeitä ovat elinikäiset ystävyysuhteet, joita tällaisilla leireillä solmitaan. Nuorten miesten on aika valmistautua lähetystyöhön, ja omasta valmistautumisestaan kertomassa olivat Jyväskylässä palvelevat lähetysaarnajaveljet.

Torstaina kevyt vaellus taivallettiin auringon paistaessa mukana vesipullot ja taskulamput. Leiriläiset, vahvat nuoret miehet, eivät oikein olisi kävelyretkeä vaellukseksi nimittäneet, koska suurin osa matkasta taitettiin maan-

tien piennarta pitkin. Retki oli kuitenkin onnistunut, seura oli hyvää ja määränpää kuuden kilometrin päässä mielenkiintoinen: luola,

jota paikalliset asukkaat olivat sota-aikana käyttäneet piilopaikkanaan.

Matalasta suuaukosta piti mennä konttaamalla, mutta pidemmällä mahtui jo seisoamaan ja luolan kokonaispituus oli yli 10 m. Pilkkopimeässä luolassa oli mielenkiintoista tutkia taskulamppujen valossa vanhaa hyvin naamioitunutta piilopaikkaa. Retkievät maistuivat luolan vierellä

ja paluumatkan jälkeen olikin virkistävää pulahtaa uimaan ja saunomaan. Sauna olikin leirin ajan kovassa käytössä ja koko ajan lämmin.

Torstai-iltana oli yllätystoimintana järjestetty vierailu läheiseen Nokkakiven huvipuistoon, jonka laitteissa sai päänsä pyörälle ja hurjastella törmäilyautoilla ja muilla vekottimilla.

Perjantaina muistelimme tarinaa jerediläisistä. Sitä, kuinka he rakensivat laivoja ylittäkseen meren, ja tämän esimerkin mukaan jokaisen ryhmän tehtävänä oli rakentaa 12 metristä aaltopahvia vene, joka pysyisi mahdollisimman hyvin veden pinnalla ja kannattaisi vielä laivan kapteeninkin. Monenlaisia hienoja laivoja saatiin nähdä, mielikuvituksellisia taidonnäytteitä tulevaisuuden laivanrakentajilta. Toiminnan huipennus oli se, kun kilpailijat lähetettiin

laiturilta kohti maaliviivaa, jonne selvisi lopulta vain kaksi alusta.

Perjantai-iltapäivänä koitti aika purkaa leiri ja huomata, kuinka nopeasti päivät olivatkaan menneet hyvien kavereiden seurassa mielenkiintoisten toimintojen siivittämistä.

Odotamme kaikki innolla ensi kesän leiriä! ■

Aineistot Liahonan kotimaansivuille

Kotimaansivuilla voidaan julkaista Kvaarujen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia. Artikkelit voi olla myös vain pelkkä valokuva ja siihen liittyvä muutaman lauseen ”kuvateksti”.

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla joko jpg- tai tiff-muodossa.

Artikkeliehdotukset tulee lähettää kotimaansivujen toimittajalle viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen. Toimituksesta materiaalit lähtevät painoon kunkin kuukauden alussa reilut kolme kuukautta ennen julkaisukautta. Yleiskonferenssinumerot ilmestyvät touko- ja marraskuussa, jolloin ei julkaista kotimaansivuja. ■